

Tot aquest treball s'ha de considerar preparatori de la nova edició monumental del *Corpus Inscriptionum Latinarum*, preparada per l'Acadèmia de Berlín i feta sota el patronatge de la Unió Acadèmica Internacional, que ha dedicat el fascicle XIV del volum II a les inscripcions de la Hispània Tarraconense. L'edició d'aquesta obra, en la qual col·labora Fabre, començà a sortir el 1995.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.

Olimpio Musso

Nat a Casale Monferrato (Piemont) el 1941.

Doctor en lletres clàssiques (1964). Ha estat professor de filologia grega i llatina i de dramaturgia clàssica a les universitats de Pavia, Florència, Munic i Barcelona. És professor d'història del teatre grec i llatí a la Universitat de Florència des de l'any 1992. Ha estat agregat cultural a Munic (1979-1982) i a Barcelona (1982-1992).

És autor de més d'un centenar de treballs científics en diversos camps, sobretot de l'antiguitat clàssica: literatura grega i llatina, epigrafia, papirologia, arqueologia, numismàtica i història del teatre antic i modern. Especialment, ha estudiat i publicat uns papirs fragmentaris de *Callímac* i d'*Apolloni Rodi* descoberts a Montserrat. Ha editat i comentat un

plom grec d'Empúries, i s'ha ocupat d'epígrafs ibèrics, etruscs i llatins de Tossa de Mar i de Tarragona. S'ha preocupat del cèlebre *Anònim enamorat*, manuscrit de Ripoll del segle XII, i té també un assaig recent sobre el *Curial e Güelfa*, acompanyat d'un estudi sobre les terres de Montferret en el segle XIV, lloc i temps imaginaris en què l'autor anònim situà les aventures dels amants.

A més d'interessar-se pels orígens i per la història de la guitarra, sobretot fins a l'època de Ferran Sorts, el seu interès pel teatre clàssic motivà que fos sol·licitat per al muntatge de l'òpera de Josep Soler *Èdip i Jocasta*, inspirada en l'obra de Sèneca i representada al Liceu de Barcelona el 1986. El mateix any, enllestí la versió italiana de l'*Antígona* de Salvador Espriu, emesa per la RAI, amb grans elogis, i editada a Palerm el 1988.

Mentre residí a Barcelona com a adjunt de l'Institut Italià de Cultura, en dirigí la Secció d'Estudis Històrics, que aleshores adoptà el nom d'Alberto Bóscolo. Des d'aquest lloc, contribuí decisivament a l'organització d'uns vint-i-cinc congressos; col·loquis, taules rodones, conferències i altres manifestacions sobre temes catalans. També prestà ajuda per als viatges i per a les estades de professors i d'estudiants nostres fora de Catalunya per tal d'assistir a reunions científiques, amb el propòsit d'estrènyer els lligams, especialment entre erudits catalans i italians. Des del 1990, i sota la seva direcció, l'esmentada Secció publica uns «Quaderni di Studi Storici» amb interessants monografies breus.

És membre corresponent de l'Institut d'Estudis Catalans des del 16 de desembre de 1996.